

Wrocław, 09.01.2026 r.

Prof. dr hab. Katarzyna Piwowar-Sulej
Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu
katarzyna.piwowar-sulej@ue.wroc.pl

Recenzja

**dorobku naukowego dr inż. Magdaleny Graczyk-Kucharskiej na potrzeby postępowania
habilitacyjnego prowadzonego przez Radę Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości
Politechniki Poznańskiej**

1. Podstawy formalno-prawne sporządzenia recenzji

Podstawę oceny stanowiła otrzymana dokumentacja wraz z wnioskiem dr inż. Magdaleny Graczyk-Kucharskiej (dalej: Habilitantki) o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego, zawierająca w szczególności:

- autoreferat na temat dorobku i osiągnięć w działalności badawczej, dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej,
- wykaz osiągnięć naukowych, z zaznaczeniem wkładu w rozwój dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości (NoZJ); w tym monografię zatytułowaną *Fazy rozwoju zrównoważonych organizacji* (Wydawnictwo Politechniki Poznańskiej, Poznań 2025), wskazaną przez dr inż. Magdalenę Graczyk-Kucharską we wniosku habilitacyjnym jako osiągnięcie naukowe będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego,
- wersję elektroniczną oraz papierową osiągnięcia będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego,
- kopię dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora,
- dokumenty potwierdzające aktywność Habilitantki na polu badawczym, dydaktycznym, organizacyjnym i popularyzatorskim.

Recenzja została opracowana na podstawie obowiązujących kryteriów zawartych w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2022, poz. 574 z późniejszymi zm.). Zgodnie przedmiotową ustawą stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która: 1) posiada stopień doktora; 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej: a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne; 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Podstawę formalną recenzji stanowi Pismo Przewodniczącego Rady Dyscypliny NoZJ Politechniki Poznańskiej, dr. hab. inż. Marcina Butlewskiego, prof. PP z dnia 27 listopada 2025 roku informujące o powołaniu mnie na recenzenta dorobku naukowego w postępowaniu habilitacyjnym dr inż. Magdaleny Graczyk-Kucharskiej zgodnie z Uchwałą nr 71/2024-2028 z dnia 24 listopada 2025 roku Rady Dyscypliny NoZJ Politechniki Poznańskiej.

Oświadczam, że nie jestem współautorem żadnej publikacji ani recenzentem w procesach wydawniczych publikacji przedłożonych mi do recenzji. Dostarczona mi dokumentacja jest wystarczająca dla przygotowania opinii.

2. Uzyskanie przez Habilitantkę stopnia doktora

Habilitantka uzyskała stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu w 2014 roku na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *Projektowanie podsystemu wspomagania decyzji*

w informacyjnym systemie aglomeracji, a zatem spełnia pierwsze kryterium nadania stopnia doktora habilitowanego określone w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2022, poz. 574 z późniejszymi. zm.).

3. Opinia o dorobku naukowym Habilitantki

3.1 Opinia o monografii pt. *Fazy rozwoju zrównoważonych organizacji* (Wydawnictwo Politechniki Poznańskiej, Poznań 2025), wskazanej przez dr inż. Magdalenę Graczyk-Kucharską jako osiągnięcie naukowe będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego

Uważam, że przedłożona monografia – poświęcona problemowi transformacji organizacji w kierunku zrównoważonego rozwoju – jest bardzo ważną i potrzebną pozycją w literaturze z zakresu zarządzania. Jak słusznie zauważyła jej Autorka, istnieje wiele przesłanek na rzecz wdrażania w organizacjach zasad zrównoważonego rozwoju i każda organizacja, niezależnie od wielkości czy charakteru działalności, w pewnym stopniu realizuje te zasady. Jednocześnie najbardziej rozpowszechnionym podejściem w badaniach nad transformacją organizacji w kierunku zrównoważonego rozwoju jest podejście procesowe i brakuje badań stosujących podejście funkcjonalne, choć racjonalne wydaje się włączenie wszystkich funkcji przedsiębiorstwa na poszczególnych etapach transformacji organizacji w kierunku zrównoważonego rozwoju. W związku z tym konieczne stało się opracowanie podejścia do transformacji organizacji z holistycznego punktu widzenia jej działalności, z uwzględnieniem kluczowych funkcji realizowanych przez jednostki organizacyjne. Odpowiedź na pytanie „Jak scharakteryzować transformację organizacji w kierunku zrównoważonego rozwoju z uwzględnieniem podejścia funkcjonalnego?” była głównym celem pracy. Autorka sformułowała przy tym cztery szczegółowe pytania badawcze oraz sześć szczegółowych celów badań, których realizacji został podporządkowany układ monografii.

Praca została napisana w przeważającej mierze poprawnym i zrozumiałym językiem. Występują drobne błędy (np. słowo „182atrudnienia”). Autorka ponadto zaznaczyła, że „w literaturze nierzadko

pojawia się pojęcie zielonej organizacji stosowane naprzemiennie z pojęciem zrównoważonej organizacji”. Sama jednak nie odniosła się szerzej do tego stwierdzenia, a w dalszej części monografii stosowała oba pojęcia zamiennie, mimo że precyzja terminologiczna wymaga rozróżnienia zielonej organizacji – koncentrującej się przede wszystkim na wymiarze środowiskowym i ekonomicznym – od organizacji zrównoważonej, uwzględniającej kompleksowo wszystkie trzy wymiary zrównoważonego rozwoju. Katalog dziesięciu atrybutów zaprezentowany w spisie treści wyraża czasem linię środowiskową a czasem kompleksowe ujęcie zrównoważonego rozwoju. Z kolei w treści rozdziału czwartego odniesiono nazwy atrybutów do linii środowiskowej, podczas gdy szczegółowe działania w ramach atrybutów odzwierciedlają coś więcej niż podejście proekologiczne.

Pomimo powyższych uwag, przy ocenie osiągnięcia naukowego w kontekście wniosku habilitacyjnego kluczowe jest przede wszystkim omówienie warsztatu badawczego przedstawionego przez Autorkę. W pierwszym rozdziale monografii Habilitantka zdefiniowała i scharakteryzowała atrybuty transformacji zrównoważonych organizacji, co było kluczowe dla podjęcia badań empirycznych. W rozdziale tym zastosowała narracyjny przegląd literatury, co nie jest niewłaściwym podejściem, ale pozostawia pewien niedosyt związany z brakiem kompleksowości prezentacji pewnych zagadnień – np. rezultatów wdrożenia zielonego ZZL. Na rysunku 1.2. Autorka przedstawiła wpływ zrównoważonego rozwoju na działalność organizacji. W kategorii „Wewnętrzni interesariusze” znalazły się: elementy systemowe (kultura organizacyjna, styl zarządzania), elementy polityki HR (wynagrodzenie, benefity, możliwość awansu), rezultaty organizacyjne (reputacja, innowacyjność), indywidualne doświadczenia pracowników – rezultaty na poziomie pracowniczym (autonomia, uznanie, bezpieczeństwo zatrudnienia; tu też może być możliwość awansu). Ujęcie takie jest niespójne oraz niepełne (istnieje wiele badań wskazujących liczne efekty wdrożenia założeń zrównoważonego rozwoju w organizacjach). Autorka wskazała również, że „w literaturze nadal brak holistycznych koncepcji angażujących wszystkich pracowników organizacji”, co pozostaje w sprzeczności z istniejącymi kompleksowymi koncepcjami HRM ukierunkowanymi na zrównoważony rozwój. W nawiązaniu do tej kwestii zastanawiające jest też zaliczenie do atrybutów zrównoważonej organizacji zielonego ZZL, a nie zrównoważonego ZZL, co dodatkowo potwierdza wcześniej

zasygnalizowaną niespójność terminologiczną. Autorka także przeprowadziła oddzielnie rozważania na temat doskonalenia wiedzy, umiejętności i świadomości ekologicznej pracowników od rozważań na temat zielonego ZZL, kiedy jedną z podstawowych praktyk HRM jest właśnie szkolenie i doskonalenie pracowników. Należy jednak podkreślić, że rozdział napisany jest w sposób komunikatywny, co ułatwia odbiór nawet bardziej złożonych zagadnień, takich jak GOZ.

W rozdziale drugim Habilitantka przedstawiła wyniki systematycznego przeglądu literatury indeksowanej w bazach Scopus i Web of Science, z zastosowaniem metodyki PRISMA. Skupiła się przy tym na głównym zagadnieniu, jakim są fazy rozwoju zrównoważonych organizacji. Szkoda, że obszarem wyszukiwania w bazach były tylko słowa kluczowe. Praktyka pokazuje bowiem, że często tytuł pracy oraz abstrakt stanowią o powiązaniu artykułu z określonym tematem a nie słowa kluczowe. Zastanawiające jest również, dlaczego w bazie Scopus zastosowano frazę wyszukiwaną „organizations”, a nie „organization”, oraz dlaczego w Web of Science wyszukiwano publikacje zawierające słowo „green”, podczas gdy w Scopusie kryterium to nie zostało uwzględnione. Autorka formułuje także dość oczywisty wniosek, że „ze wstępnych analiz jednoznacznie wynika, że duża grupa publikacji (...) odnosi się do zrównoważonego rozwoju”, podczas gdy słowo „sustainability” było podstawą wyszukiwania. Na szczególnie pozytywną ocenę zasługuje jednak szczegółowa analiza treści wyselekcjonowanych prac oraz sposób jej prezentacji. W tym miejscu Habilitantka dała wyraz swoim umiejętnościom dogłębnej analizy oraz właściwego wykorzystania literatury przedmiotu. Szczególnie wartościowe jest zestawienie różnorodnych metod oceny wyników w zakresie zrównoważonego rozwoju w organizacjach.

W rozdziale trzecim, tj. w części empirycznej pracy, Habilitantka przedstawiła proces badawczy. W badaniach zastosowała podejście ilościowe wykorzystujące metodę systemów szarych oraz podejście jakościowe, tj. analizy przypadków z wykorzystaniem metody wielokryterialnego wspomaganie decyzji (AHP). Powstaje wątpliwość, dlaczego podczas obliczania wielkości próby Autorka przyjęła wielkość frakcji 0,1 a nie 0,5. Mając na uwadze wyniki etapu ilościowego, analiza wykresu osypiska potwierdziła, że najlepszym doborem dla badanej próby jest dobór 3 klastrów, gdzie

klaster 1 (faza dojrzałości zrównoważonej) obejmuje podmioty, które wykazują najlepsze wyniki dla poszczególnych atrybutów, klaster 2 (faza zrównoważonej integracji) reprezentuje średni poziom uwzględniania zrównoważonego rozwoju, a klaster 3 (faza inicjacji) minimalne poziomy, jakie przedsiębiorstwo może osiągnąć celem spełnienia kategorii zrównoważonego rozwoju. Autorka założyła ponadto, że organizację można przypisać do fazy innowacyjnego przywództwa w przypadku, gdy wartości przynajmniej pięciu atrybutów przewyższają wartości określone linią zrównoważonej dojrzałości. Zaznaczyła, że jeżeli organizacja opisywana jest przynajmniej w pięciu atrybutach o wartościach poniżej linii przygotowania do inicjacji, to można ją nazwać organizacją w fazie przygotowania do innowacyjnego przywództwa (co nie pokrywa się z informacjami z rys. 3.6 i jest błędem). Następnie metodą systemów szarych dokonała analizy wpływu badanych atrybutów, wskazując, które z nich są istotne w kolejnych fazach rozwoju zrównoważonych organizacji. Uwzględniła przy tym wielkość firmy oraz jej lokalizację. Dzięki analizie przypadków, dokonała charakterystyki kluczowych zmiennych rozwoju zrównoważonych organizacji w odniesieniu do dwóch punktów czasowych oraz dobrych praktyk w ramach poszczególnych linii zrównoważonego rozwoju. W wyniku analizy przypadków badane organizacje przyporządkowała do faz rozwoju zrównoważonej organizacji. Z kolei analiza AHP umożliwiła Autorce stworzenie hierarchii ważności badanych atrybutów zrównoważonych organizacji.

W rozdziale czwartym, Autorka przedstawiła charakterystykę faz rozwoju zrównoważonych organizacji z uwzględnieniem wyników badań literaturowych oraz badań empirycznych. Pokazała przy tym, że potrafi nie tylko analizować źródła literaturowe i wyniki badań, ale także syntetyzować dotychczasową wiedzę naukową. Niewątpliwym wkładem do dyscypliny NoZJ jest opracowanie i charakterystyka faz rozwoju zrównoważonych organizacji wraz z założeniami badawczymi i metodycznymi. Monografia ponadto dostarcza autorskiego katalogu atrybutów i ich składowych, który kompleksowo definiuje, co czyni organizację zrównoważoną. Zrealizowane przez Autorkę prace badawcze mają nie tylko wymiar naukowy, ale także praktyczny, co ma szczególne znaczenie w dyscyplinie NoZJ. W wymiarze praktycznym praca wskazuje obszary i działania, jakie powinny być podejmowane w poszczególnych fazach rozwoju zrównoważonej organizacji. Autorka jest także

świadoma ograniczeń własnego procesu badawczego, czemu dała wyraz w zakończeniu monografii i co tworzy przestrzeń do dalszych, bardziej doskonałych projektów naukowych. Wkładem do nauki jest także zaproponowanie przez Habilitantkę kierunków przyszłych badań.

Podsumowując, niezależnie od uwag o charakterze krytycznym sformułowanych w niniejszej opinii, których celem jest wskazanie jedynie kierunków dalszego doskonalenia warsztatu badacza, uważam, że monografia wskazana przez dr. inż. Magdalenę Graczyk-Kucharską pt. *Fazy rozwoju zrównoważonych organizacji* (Wydawnictwo Politechniki Poznańskiej, Poznań 2025) spełnia kryteria wskazane w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, art. 219., pkt. 2., stanowiąc znaczny wkład w rozwój dyscypliny NoZJ.

3.2 Ocena pozostałych osiągnięć naukowych Habilitantki, z uwzględnieniem aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej

Jeśli chodzi o pozostały dorobek publikacyjny Habilitantki, to przed uzyskaniem stopnia doktora, opublikowała Ona w sumie 9 prac (2 rozdziały w monografiach i 7 artykułów). Jej głównymi obszarami badawczymi był marketing oraz nowe technologie informacyjne i komunikacyjne. Po uzyskaniu stopnia doktora, Habilitantka kontynuowała działalność naukową w obszarze marketingu i systemów informacyjnych. Zakres Jej badań został jednak poszerzony o tematykę zarządzania zasobami ludzkimi, etykę i społeczną odpowiedzialność biznesu oraz zrównoważony rozwój w perspektywie organizacji. Opublikowała w tym okresie w sumie 69 prac (3 monografie, 62 rozdziały w monografiach i 21 artykułów). Rozszerzyła również działalność dotyczącą udziału w konferencjach naukowych oraz projektach naukowych, w których pełniła różne role badawcze i organizacyjne. Znacząco wzrosło przy tym umiędzynarodowienie jej dorobku naukowego.

Habilitantka wymieniła w dokumentacji dziesięć – Jej zdaniem – najistotniejszych publikacji. Ukazały się one w latach 2020-2025. Pragnę w tym miejscu zauważyć, że dwie pozycje anglojęzyczne wskazywane najwyżej w rankingu Top10 Habilitantki opublikowano w źródłach nieprzypisanych do

dyscypliny NoZJ Na szczególnie pozytywną ocenę zasługują natomiast pozycje takie jak artykuł w „Central European Journal of Operations Research”, „Journal of Industrial and Management Optimization”, „Journal of Entrepreneurship, Management and Innovation” (te trzy czasopisma mają 1 punkt na liście Academic Journal Guide 2024). Ponadto w przypadku 8 z 9 wymienionych w tym rankingu publikacjach współautorskich, Habilitantka pełniła rolę autora wiodącego, co świadczy o jej kluczowym wkładzie merytorycznym i organizacyjnym w powstanie prac naukowych.

Dorobek naukowo-badawczy Habilitantki pod względem poruszanej w nim problematyki jest zgodny z zakresem merytorycznym dyscypliny naukowej, jaką są NoZJ w ramach dziedziny nauk społecznych. Można go uznać za dobry pod względem ilościowym. Ponadto publikacje Habilitantki, wśród których przeważają prace o charakterze empirycznym, reprezentują dobry poziom merytoryczny. Habilitantka właściwie formułuje problemy badawcze i potrafi je rozwiązać, wnosząc wkład w naukę. Wykazuje się umiejętnością pisanie tekstów naukowych samodzielnie oraz we współpracy z innymi badaczami, choć w drugim przypadku nie określiła indywidualnego udziału w powstanie kolejnych publikacji. Uwzględniając jednak fakt, że w wielu publikacjach współautorskich (poza wspomnianymi publikacjami z Top10) Habilitantka pełni rolę autora wiodącego, można stwierdzić, że odgrywa ona kluczową rolę w kierowaniu zespołami badawczym, tj. w kształtowaniu kierunku badań, formułowaniu założeń merytorycznych oraz organizacji procesu badawczego.

O wkładzie publikacyjnym Habilitantki w rozwój dyscypliny naukowej świadczy także liczba cytowań – 140 według bazy Web of Science, 117 według bazy Scopus oraz 360 według Google Scholar (bez autocytowań) – co stanowi wynik adekwatny do Jej etapu rozwoju naukowego. Również indeks Hirscha Habilitantki (obliczony bez autocytowań) kształtuje się na dobrym poziomie: 6 w bazie Scopus, 5 w Web of Science oraz 9 w Google Scholar. O istotnym wkładzie w rozwój dyscypliny świadczy ponadto pełnienie przez Nią roli promotora pomocniczego w dwóch postępowaniach doktorskich oraz opiekuna naukowego studentów, czego efektem były opublikowane prace naukowe. Habilitantka posiada w swoim dorobku kilka nagród za osiągnięcia naukowe i jest aktywna w obszarze

popularyzacji nauki.

Jeśli chodzi o aktywności naukowe realizowane w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej, to Habilitantka odbyła przed doktoratem (w roku 2012) trzymiesięczny staż naukowy na Matej Bel University w Bańskiej Bystrzycy (Słowacja). Wynikami stażu jest wieloletnia współpraca, której efektem są dwie publikacje naukowe, które ukazały się w okresie po doktoracie (tj. w latach 2017 i 2018). Ponadto w wyniku nawiązanej współpracy, Habilitantka została zaproszona do prowadzenia sesji naukowej w ramach 6th Central European Conference in Regional Science (Słowacja), brała udział w projekcie międzynarodowym „Metoda akceleracji rozwoju kompetencji przekrojowych w procesie kształcenia praktycznego studentów” (2015–2018) w ramach ATC Erasmus+, który jest programem o charakterze dydaktycznym, ale jego efektem były kolejne cztery publikacje naukowe (2020–2025), wystąpienie w Petersburgu omawiające wyniki naukowe projektu oraz opracowanie i złożenie międzynarodowego projektu badawczego w ramach Horizon 2020.

W roku 2013 (przed doktoratem) Habilitantka odbyła kolejny trzymiesięczny staż – tym razem w University of California Berkeley (USA). Nie zaznaczyła, czy był to staż naukowy. Na podstawie opisu podjętych aktywności (warsztaty, wizyty studyjne) można przyjąć, że był to staż dydaktyczny, jednak podczas tego stażu Habilitantka nawiązała współpracę z Institute for the Future (IFTF), co z kolei zaowocowało organizacją wykładu otwartego Devina Fidera z IFTF na Politechnice Poznańskiej w ramach projektu „Akademicki Poznań” finansowanego przez Miasto Poznań w roku 2016. Rezultat ten ma charakter naukowy, natomiast inny rezultat – tj. opracowanie koncepcji i realizacja we współpracy z Devinem Fiderem z IFTF warsztatu pn. „Kompetencje przyszłości motorem innowacji” – ma charakter dydaktyczny.

Habilitantka ma w swoim dorobku w sumie 14 wyjazdów w ramach programu Erasmus+. Warto w tym miejscu podkreślić, że sam program nie jest ukierunkowany na badania naukowe, a raczej na wzmacnianie kompetencji językowych i społecznych uczestników oraz podnoszenie jakości edukacji. Niemniej jednak Habilitantka w sposób umiejętny wykorzystywała udział w tym programie do

rozwijania współpracy naukowej, nawiązywania kontaktów badawczych oraz wzmacniania międzynarodowego wymiaru swojej działalności naukowej. Na przykład, po zakończeniu realizacji projektu ATC Erasmus+ w 2019 roku, w ramach Erasmus+ Programme Staff Mobility for Training Confirmation, Habilitantka odbyła wizyty u partnerów projektu, których celem było omówienie dalszych możliwości współpracy w zakresie badań naukowych. Wizyty te odbyły się w kwietniu 2019 roku na Matej Bel University, Bańska Bystrzyca (Słowacja) oraz University of Maribor (Słowenia). Rezultatem tego była współpraca w opracowaniu wniosku projektowego w konkursie Cooperation and Innovation for Good Practices w Brukseli. Habilitantka nie zaznaczyła, jaki (tj. dydaktyczny, naukowy, łączący te dwa obszary) był charakter tego projektu.

Po uzyskaniu stopnia doktora, w 2017 roku Habilitantka rozpoczęła współpracę z badaczami z Universidade do Minho w Bradze (Portugalia), której wynikiem jest prowadzenie sesji podczas międzynarodowej konferencji naukowej International Conference Innovation in Engineering w 2021 roku w Portugalii, staż w ramach Erasmus+ Programme Staff Mobility for Training w 2023 roku oraz złożenie wspomnianego wcześniej projektu badawczego w ramach Horyzont 2020 (projekt przygotowany wspólnie z partnerami: Université Clermont Auvergne (Francja), Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici (Słowacja), Universidade do Minho (Portugalia), Panepistimio Dytikis Attikis (Grecja), Stella Ioannidou IKE (Grecja) oraz Uniwersytetem Medycznym w Białymstoku).

Także w roku 2017 Habilitantka rozpoczęła współpracę z prof. Scottem Ericksonem ze School of Business at Ithaca College (USA), której wynikiem są trzy wspólne publikacje naukowe (1 opublikowana w roku 2020 i 2 o statusie „po recenzjach”) oraz wygłoszenie wykładu przez Profesora na konferencji International Days of Competences for the Future (2018), w której Habilitantka pełniła rolę przewodniczącej komitetu organizacyjnego oraz członka komitetu naukowego.

W latach 2022–2025 Habilitantka pełniła rolę eksperta w projekcie NCBiR SCANDERE, realizowanym m.in. we współpracy z: Linköping University (Szwecja), Katholieke Universiteit Leuven (Belgia), Grenoble INP – UGA (Francja). Rezultatem tej aktywności było m.in. uczestnictwo

w panelu ekspertów organizowanego w ramach Interdyscyplinarnej Konferencji Naukowej – interLOG w 2024 oraz współautorstwo jednej publikacji naukowej (o statusie „po recenzjach”).

W latach 2010–2025 Habilitantka brała udział także w projekcie „Wielkopolski system monitorowania i prognozowania” (WSMIP) w zakresie kształcenia zawodowego, realizowanym na Politechnice Poznańskiej we współpracy m.in. z fińską uczelnią Centria Ostrobozna University of Applied Sciences (CENTRIA). Jednym z efektów prowadzonych z Jej udziałem działań było wdrożenie opracowanej w ramach projektu platformy informacyjnej oraz jej dalsze wykorzystanie i rozwój w ramach trzech kolejnych projektów realizowanych od 2012 do teraz. Habilitantka przypisała w dokumentacji 8 publikacji powstałych w wyniku tych projektów (2016 –2024).

W dorobku naukowym Habilitantki znajdują się liczne artykuły napisane we współautorstwie z zagranicznymi badaczami. Jej działalność naukowa poza macierzystą uczelnią związana jest także z pełnieniem roli członka komitetu naukowego lub recenzenta, organizacją zagranicznych konferencji naukowych oraz organizacją i prowadzeniem sesji naukowych a także wygłaszaniem referatów w trakcie tych konferencji. Habilitantka sporządziła ponadto kilkadziesiąt recenzji artykułów naukowych dla czasopism międzynarodowych.

Wymienione wyżej aktywności naukowe (realizowane w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej) spełniają w wysokim stopniu trzecie kryterium wskazane w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

4. Wniosek końcowy

Dokładna analiza osiągnięć naukowych dr inż. Magdaleny Graczyk-Kucharskiej skłania mnie do stwierdzenia, że stanowią one wystarczającą podstawę do pozytywnej ich oceny. Uważam, że dorobek naukowy Habilitantki, w tym monografia Jej autorstwa zatytułowana *Fazy rozwoju zrównoważonych organizacji* (Wydawnictwo Politechniki Poznańskiej, Poznań 2025), wskazana we wniosku jako osiągnięcie naukowe, wnosi znaczny wkład w rozwój dyscypliny NoZJ.

Biorąc także pod uwagę pozytywną ocenę innych osiągnięć naukowych, w tym aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej, stwierdzam, że dorobek dr inż. Magdaleny Graczyk-Kucharskiej spełnia wymogi określone w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2022, poz. 574 z późniejszymi zm.) odnośnie uzyskania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie NoZJ. W związku z powyższym popieram wniosek Habilitantki o uzyskanie tego stopnia.

prof. dr hab. Katarzyna Piwowar-Sulej